

Forslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (Poul Møller): Da folketinget i efteråret 1968 gennemførte en ændring af chokoladeafgifterne, besluttede tinget den 6. december 1968, at det udvalg, der havde behandlet dette forslag, skulle blive siddende folketingsåret ud, for at man i denne periode kunne arbejde med andre afgiftsproblemer, og udvalget udbad sig og fik i forårets løb tilstillet et omfattende materiale. Jeg anser det for rimeligt, om det arbejde, der dengang blev påbegyndt i folketingsudvalget, også kan fortsætte i denne samling, således at vi kan få et samarbejde mellem regeringen og folketingets partier om det, som forslagsstillerne kalder en kulegravning af forbrugsafgifterne. Jeg er derfor indstillet på at fortsætte dette arbejde og altså på at anbefale forslagsstillerens forslag til vedtagelse. Jeg ser dog gerne en kortvarig udvalgsbehandling, for at vi nærmere kan drøfte sammensætningen af det udvalg, der skal nedsættes, og kommissoriet for udvalget.

Egon Jensen: Jeg har tidligere flere gange på mit partis vegne anmodet finansministeren om at hjælpe med til, at vi i et folketingsudvalg virkelig fik mulighed for en saglig drøftelse af forbrugsbeskatningen. Derfor er der ingen problemer for os i at anbefale dette forslag om at nedsætte et udvalg til at foretage en gennemgang af forbrugsbeskatningen, og finansministeren har altså også her fra talerstolen allerede givet tilsagn om at støtte tanken om et sådant udvalg.

Men det er ikke nok bare at gennemgå forbrugsbeskatningen, hvis der ikke samtidig er mulighed for at komme igennem med eventuelle forslag om ændringer. Hidtil har situationen været den, at finansministeren har erklæret sig villig til at gennemgå forbrugsskatterne, men det er ham og ham alene, der kommer med forslag til ændringer. Så kender vi situationen: efter at først regeringen og derefter regeringens folketings-

grupper har vedtaget og godkendt forslagene, er der kun tilbage det rent formelle, at folketinget skal ekspedere forslagene uden ændringer gennem tre behandlinger i tinget. Det er ikke tilfredsstillende, og slet ikke at oppositionen ikke har nogen som helst indflydelse på afgiftslovgivningen.

Den hidtidige linje har været, at man ændrer afgifterne, så der kun er tale om en stykafgift eller vægtafgift eller en afgift efter procentindhold i spiritus uden noget som helst hensyn til, om det er en dyr eller en billig vare, der er tale om. Vi har den opfattelse, at værdibeskatningsprincippet på samme måde som momsens må med ind i beskatningen, da det ikke kan være lige-gyldigt, med hvilken vægt afgiften ligger på de forskellige varer. Finansministeren nævnte chokoladeafgifterne; både her og for spiritusafgifterne har linjen hidtil været, at man har gjort de dyre varer billigere, og til gengæld har man gjort de billige varer betydelig dyrere.

Det må erkendes, at vort punktskatte-system har udviklet sig i forskellige, ikke altid særlig hensigtsmæssige spring, og det har vi alle sammen et ansvar for. Derfor er der så meget mere rimelighed i at foretage en justering, selv om det er vanskeligt. Vi har fået en del materiale i det udvalg, som fortsatte arbejdet efter chokoladeafgifternes vedtagelse. Men vi savner et tilsagn om, at der virkelig kan komme noget positivt ud af en sådan kulegravning, at vi ikke bare gennemgår området og konstaterer, at sådan er det altså. Jeg kan ikke her sige, hvor man eventuelt skal ændre afgifterne; men hvis finansministeren ville give et velvilligt tilsagn om, at der ud af dette udvalgsarbejde virkelig kunne komme noget positivt til behandling her i salen; ja, så var der i hvert fald nået et resultat.

Selv om jeg ikke kan sige, hvor ændringerne skal foretages, kan jeg dog pege på ét afgiftsområde, hvor der er mulighed for en ændring både til gavn for forbrugerne og til gavn for finansministeren — og så kan finansministeren i mellemtiden, indtil